

Неліктен мен мұғалім мамандығын таңдадым

Мұғалім мамандығы барлық уақытта ең құрметті мамандықтардың бірі болып саналды және сол уақытта ауыр мамандықтар бірі болып есептеледі. Мектепте жұмыс істегеннен кейін мен осыған көз жеткіздім, бұл үлкен еңбек қана емес, бұл үлкен жауапкершілік. Өйткені, мұғалім өз еліндегі болашақтың қалыптасуына өз үлесін қосады. Бірнеше жылдан кейін балалар қандай болады, олар қандай мамандық таңдайды маған байланысты болуы мүмкін. Оқушылар көбінесе сіз неге мұғалім болдыңыз деп сұрайды. Алдымен бұл сұрақтар мені шатастырды, бірақ аздап ойланып, мен өз өмірімді талдағаннан кейін нақты жауап бере аламын. Мамандық таңдаған үшін мен өзімнің алғашқы мұғаліміме қарыздармын, өйткені өз ісіне деген сүйіспеншілікті оятты. Мен бала кезімде ешқашан ойламаппын, мен кім боламын деп, бірақ университетті таңдау уақыты келгенде, менде күмән болмады: мен өзімнің сүйікті мұғалімімнің жолын қуып «Бастауыш оқытудың педагогикасы мен әдістемесі» мамандығы бойынша оқуға түстім.

Мұғалімнің жұмысы адамнан өз күшін басқа адамдарға бере білуді талап етеді. Мұғалім - бұл өз кәсібіне ғашық, үлкен жан мен шыдамдылыққа ие адам. Менің ойымша, мектепте мамандыққа деген сүйіспеншіліксіз жұмыс істеу мүмкін емес. Неліктен мен бастауыш сынып мұғалімі мамандығын таңдадым? Бала кезімде менің барлық ойындарым мектеппен байланысты болды. Мен ойыншықтарды отырғыздым және олармен бірге жаңа сөздерді жаттап, сабақ өтіп, өзімді мектепте мұғалім ретінде таныстырдым.

Мұғалім - жас ұрпақты тәрбиелейтін адам. «Бала жүрегі- кішкентай күй сандық. Сол сандықтың кілтін тапсаң ғана ашылады. Мұғалімнің қолында әр кезде сол кілт тұру керек» - деп, М. Шаханов ағамыз айтқандай, әр баланың жүрегіне жол табу, бала бойындағы дарынды, қабілетті ашу мұғалімнің ең басты міндеті деп ойлаймын.

Әр мұғалімнің өзіндік педагогикалық философиясы мен дүниетаным жүйесі бар, олар баланы тәрбиелеуге тырысады. Менің ұстанымдарым әр балаға жеке

көзқарас, оның таланттарын ашуға деген ұмтылыс және өзін-өзі дамытуға, өзін-өзі жетілдіруге деген ұмтылыс бар.

Әр оқушымен әсіресе кішкентай балалармен ортақ тіл табу және ондағы бір талантты ашу – менің балалармен қарым-қатынасымның мақсаты. Мен балаларға мұғалімді тек ғана мұғалім ретінде емес, сонымен бірге дос ретінде көріп, оған деген құрметін жоғалтпаған кезде өзара түсіністіктің нәзік шегіне жетуге болады деп есептеймін.

Өз сабақтарымда мен күлемін, талапшыл әрі қатал да боламын. Әр оқушыны ойлауға мәжбүр етуге, өз ойларына және басқалардың ойларына сыни көзқараспен қарауды үйретемін. Әр түрлі педагогикалық технологиялардың әдістері мен тәсілдерін қолдана отырып, оқу процесіне әр түрлі әдіс-тәсілдерді қолданамын.

Білім беру процесінің тиімділігі үшін мен оқу жұмысының барлық түрлерін қолдануға тырысамын: жеке, топтарда жұмыс, ұжымдық, тәуелсіз. Бірақ менің сыныбымда балалар аз болғандықтан, мен жиі жеке, жұптық жұмыс істеймін, күшті оқушы әлсіздерді басқарған кезде өзара көмек принципін жүзеге асырамын.

Менің ойымша, пәнді оқыту ғана емес, сонымен қатар менің сабақтарымдағы оқу процесінің маңызды құрамдас бөлігі болып табылатын тәуелсіз оқу іс-әрекетін қалыптастыру, бұл бізге оқытуда құзыреттілік тәсілін жүзеге асыруға мүмкіндік береді.

Мен өз жұмысымда Денсаулық сақтау технологияларына маңызды рөл беремін. Мен динамикалық үзілістерді, көзге арналған дене шынықтыру минуттарын, қолдың ұсақ моторикасын дамытуды қолданамын; музыкалық, би өзгерістерін ұйымдастырамын; сабақта жағымды психологиялық климат құруға тырысамын; іс-әрекеттің уақытылы өзгеруін қадағалаймын; оқу процесін жүзеге асырудың санитарлық-гигиеналық жағдайларын орындаймын.

Мен үшін оқушыларымның сабақтан белгілі бір білім алып қана қоймай, сәл мейірімді, әділ, жақсы болуы өте маңызды.

Менің жұмысым үшін ең үлкен марапат - көз алдымда отырған оқушыларымның қуанышы! Балалар менімен барлық қуаныштары мен қайғыларымен бөліседі. Бәрін тыңдауға және түсінуге уақытымды бөлуге жалықпаймын. Олардан, осындай кішкентайлардан, мен де көп нәрсені үйренемін.

Мектеп - бұл менің үйім. Мен оған уақыт пен күш беремін. Мен басқаша өмір сүре алмаймын және қаламаймын. Проблемалар кездескенде, мен көзімді жұмып шәкірттерімді еске түсіре отырып, келесі оқу күнін жаңа күшпен бастауға шабыт аламын.

Мен бастауыш сынып мұғалімімін. Мен, бұл ең әдемі, бірақ ең қиын мамандық екенін түсінемін. Өнердің ең үлкені - балаларды сүйу өнері болуы керек.

Әр мамандық туралы ойлана отырып, мен бақытты адаммын деген қорытындыға келдім: менің керемет отбасым, сүйікті кәсібім бар ... Ертең Мен қайтадан мектепке барамын...